

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK VEDOUCÍHO

JMÉNO STUDENTA: **Jakub Jan Fiala**

NÁZEV PRÁCE: Judicializace politického rozhodování na příkladu nálezů Ústavního soudu souvisejících se členstvím ČR v Evropské unii

HODNOTIL: *PhDr. Mgr. Petr Jurek, Ph.D.*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cíl práce je vymezen na s. 7. Autor hodlá interpretovat to, jak různí aktéři vymezují roli Ústavního soudu a soudní moci v českém politickém systému. Zároveň si pokládá otázku, zda analyzované judikáty (vztahující se ke vstupu ČR do EU) lze chápat jako projev judicializace politiky.

Cíl práce byl přesvědčivě naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, podíl vlastní práce, množství a kvalita zdrojů, vhodnost příloh)

Zvolené téma je poměrně náročné s ohledem na to, že autor musí pro jeho úspěšné zpracování kombinovat politologickou a právní perspektivu, což není v českém prostředí obvyklé (na rozdíl např. od USA).

Práce je logicky a přehledně členěna. V první části se autor soustředí na interpretaci významu klíčových konceptů, ve druhé rozebírá relevantní judikaturu a ve třetí se pokouší o interpretaci náhledu různých typů aktérů na roli soudní moci v politickém systému. V první části autor využívá řadu relevantních zdrojů, nicméně z některých mohl vytěžit více (zejm. Stone Sweet 2000). Jádrem práce je druhá část, v níž autor podrobuje rozboru vybrané judikáty Ústavního soudu. Autor zde osvědčuje schopnost zorientovat se v ústavně-právní argumentaci, obsah judikátů je interpretován věrně. Třetí část, jak sám autor uvádí na s. 31, by měla být "sondou do společenské debaty" vztahující se k judikátům analyzovaným ve druhé části. Autor se tohoto zaměření drží však pouze částečně, třetí část obsahuje řadu postřehů, které souvisejí obecně s činností Ústavního soudu resp. soudní moci jako takové a k analyzovaným judikátům se nevztahují. Autor to ostatně sám na s. 31 ve druhém odstavci doznává. Jedná se o drobné vybočení z jinak velmi dobře vystavěné argumentační linie, obsahově je však i tato část zdařilá.

Práce vychází z dostatečného množství relevantních zdrojů.

Práce neobsahuje přílohy.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, odkazy na zdroje, grafická úprava)

Jazykový projev autora je na velmi dobré úrovni. Odkazy na zdroje jsou řádně uváděny. Grafická stránka práce odpovídá standardům.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění níže uvedeného hodnocení)

Celkový dojem z předložené práce je veskrze pozitivní. Když autor na jaře roku 2020 předložil projekt na individuální téma s ambicí analyzovat judicializaci v českém prostředí, měl jsem jisté obavy, zda může student bakalářského studia takové výzvě dostát. Následná spolupráce s Jakubem Janem Fialou při tvorbě jeho práce a zejména výsledný produkt v podobě obsahově i formálně vynikajícího textu mé obavy jednoznačně rozptýlily. Silné stránky textu jednoznačně dominují - autor se v tématu dobře orientuje, je schopen věrně interpretovat odborné politologické a právní úvahy a prokázal, že ovládl i formální základy akademického řemesla. Drobnou slabinou je, že třetí část práce poněkud vybočuje z jednotné argumentační logiky práce (viz výše).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři)

V první části práce věnované konceptům se autor poměrně často spoléhá na zdroj Smekal - Pospíšil 2012, který výrazně ovlivňuje autorův náhled na některé podstatné otázky. Např. na s. 11 se dočteme, že "ideál-typem harmonického soužití sféry justice a sféry politické je podle Šeicha "mechanický stroj" [...]". Platí taková ideálně-typická představa o roli soudnictví obecně, nebo je nějak geograficky, historicky či jinak podmíněna?

V rámci obhajoby by se autor mohl pokusit vysvětlit a obhájit, proč se rozhodl ve třetí části práce zařadit pojednání o postojích Václava Klause do samostatné podkapitoly (namísto logicky se nabízejícího zařazení do podkap. 3.4).

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

VÝBORNĚ

DATUM: 24. května 2021

PODPIS: